

SZÖVEG –
LACKFI JÁNOS

SOROZAT –
VÍZEN JÁRNI TILOS!

ILLUSZTRÁCIÓ –
BALASSA NIKOLETTA

IMPROVIZATÍV BETLEHEMES

◆ Volt olyan karácsony, amikor meg kellett küzdenünk kettőnk vadonatúj ünnepéért, köszönjük, anyuka, a hívogatást, szívesen megyünk egy nappal vagy két nappal később, de szenteste nem, itthon szeretnénk lenni, édeskettesben, dehogy szomorú így, inkább vidám, itt van velünk a baba is, akit várunk, teljes család vagyunk.

Volt olyan karácsony, amikor alig bírtam kivárni a napokat, mert egy be nem vallott honoráriumból stikában vettem két nyakba való, kicsi antik ezüstkeresztet, máskor két színarany sárgaréz gyertyatartót az esti imához, ikertárgyak, szinte vijjogtak rejtekhegyükön a csendben, mint egy tűzoltóautó, megrészegített, hogy micsoda kincssel leptem meg magunkat. Ilyen, kérem, egy igazi családapa!

Volt olyan karácsony, amikor a kórházból hazajövet a babát egyenesen a feldíszített fa alá tettük, a tesók énekelve jöttek be, gyermek született nekünk, fiú adatott nekünk, igaz, lány adatott, az elsőszülött Simon után öt lány érkezett sorban, rám is kiabált az utcán, itt, Zsámbékon, egyik lötytyent fejű koma: „Mi az, Janikám, félrehord a puská, nem jön össze még egy tökös, csak likas sikerül?”

Volt olyan karácsony, amikor a templomi pásztorjátékban mi voltunk a Szentcsalád, persze nem tűntünk annyira szentnek, csak volt kicsink, aki profin alakította Jézus szerepét, sírt, nevetett, bámmészködött,

gügyögött, rugdalózott, szakasztott mint a Megváltó. Megtanultuk a szerepünket, Juli, a feleségem, hibátlanul végig is énekelte, de én a kötött szövegek bemagolásával mindig is hadilábon álltam, a helyzet izgalomában elillantak a jó kis rigmusok, hogyha nekünk most helyet adnátok, kaputokon bébocsátanátok. Kivágtam a rezet azért, rímek voltak benne, szótagszám, tartalom stimmelt, de a végszóra várók nagy szemet meresztettek, a helyi közösség nem volt még érett az improvizatív színház vívmányainak befogadására.

Volt olyan karácsony, amikor nagy izgalommal fabrikáltam kis zenélődobozokat, minden gyereknek egyet, feleségemnek még egyet, magam eszkábáltam fából a skatulyákat, csapoltam, csiszoltam, fűrészelttem, ragasztottam, bőrből vágtam ki a fedél pántjait, egy boltban vettem cincogó kis masinákat, rögzítettem őket, a kurbli a dobozon kívül kunkorodott, minddel kész lettem, volt nagy öröm. Illetve Julié félbemaradt, mondtam neki, ő már nem gyerek, befejezem majd, sose fejeztem be, szégyellem azóta is.

Volt pár olyan karácsony, amikor az éjszaka kellős közepén, hullafáradtan, üvöltözve próbáltam befaragni a fát a tartójába, a tetves mindenét, évekbe telt, míg rájöttem, hogy fával munkálkodni amúgy szeretek, attól fogva hoztam a vésőimemet, mintha szobron dolgoznék lelkesen, és béke lett.

Volt olyan karácsony, amikor kis füzeteket fabrikáltam a gyerkőcöknek, összeszedtem azokat a velük kapcsolatos sztorikat, jeleneteket, amelyekből kiderül, milyen összetéveszthetetlenül fontos nekünk mind-egyikük. Mikor a nagyobbak elköltöztek itthonról, a szemét közt láttam meg egyik-másik ilyen könyvecskét, fájt, nem mondom, de hát ez van, viszont azóta is ír szeretetlevelet karácsonyra mindenki mindenkinek, és olvasáskor szem nem marad szárazon.

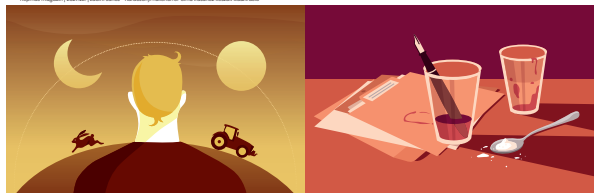
Volt olyan karácsony, amikor nehéz szívvel bejelentettük az öt kicsinek, hogy ajándék nem lesz, vacakul állunk, nem fér bele. Készítünk apró meglepetéseket, szerény lakomát, de bolti szuperségekről ne is álmodjanak. Karácsony előtt egy héttel postaládánkban landolt egy nekünk címzett boríték, benne negyvenezer forint. Nem dicsekedtünk a nyomorúságunkkal, a mai napig nem sejtjük, ki tehette oda. Az utolsó pillanatban végigvágattam az üzleteken, lett ajándék, volt ámulás.

Volt olyan karácsony, amikor tetőfokára hágott a készüllet, illatozott a mézeskalács, mártottuk a házi szaloncukrot, kevertük a tészta az oplatka-ostyához, melyen Szenteste osztozunk majd, én viszont egyre csak szimatoltam. Mi ez a bűz, gyerekek? Mintha egy hiúz vagy egy görény csurizta volna körbe a szobát. De tényleg, mi ez? Mindenkire ráparancsoltam, cseréljen zoknit. Cseréltem én is. Semmi változás. Aztán rájöttem, hogy a feldíszített fa illatozik ilyen penetránsan. Nyilván valami állat rájárt a fenyőlerakatra. Hogy az a... Próbáltam levendulaillattal bespriccelni, ez csak rontott a helyzeten. Bűdös is volt meg émélyítő is egyszerre. Megelégteltem a dolgot, leszedtem a díszeket, a fácskát meg ahogy volt, kihajítottam az ablakon. Fogtam egy fűrész, és a ropogós hóban indulatosan nekivágtam a Nyakas-hegynék. Egy gazdátlan telken nekiestem egy fenyőcsemetének, miközben a zöldpárti tömegek hatalmas táblákkal tiltakoztak ellenem, és a fához bilincselték magukat. A Környezetvédelmi Minisztériumban egyre-másra iktatták az ellenem szóló feljelentéseket. Úgy jöttem le a hegyről, mint egy barbár lázadó, vonszolva magam után a kivérezett teteget, melyet otthon aztán feldíszítettünk. Oké, nem ilyen drámai a helyzet, szakértők szerint a fenyő invazív faj errefelé, irtani kellene... Mindenesetre lett új karácsonyfa. A lányok azt nehezményezték csak, hogy a habkarikák ehetetlenül levendulaízűek. ♦

Az Aranyrajzszőg Díj a tervezőgrafika műfajában tevékenykedő kiemelkedő alkotók és alkotásaik elismerésére jött létre. Idén a Képmás magazin *Vízen járni tilos!* sorozatából készült tablót is beválogatták a díjhoz kapcsolódó kiállítás darabjai közé. A kortárs illusztrációk készítője Balassa Nikoletta tervezőgrafikus, a Salt Communications munkatársa.

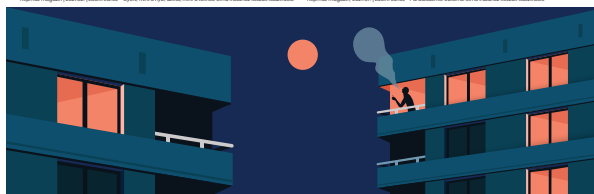
Képmás magazin | 2019.12. | László F. János - Karácsony háttérben című táblához készült illusztráció

Képmás magazin | 2019.12. | László F. János - Gyermek, mit a világ jelsze, mire a benned című táblához készült illusztráció

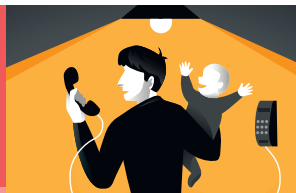
Képmás magazin | 2019.12. | László F. János - Fenyőfa című táblához készült illusztráció

Képmás magazin | 2020.01. | László F. János - Városok című táblához készült illusztráció

Képmás magazin | 2020.01. | László F. János - Fény című táblához készült illusztráció

Képmás magazin | 2020.01. | László F. János - Hívó című táblához készült illusztráció

KÉPMÁS MAGAZIN | 2019-2020 | ILLUSZTRÁCIÓK

Salt
COMM

ILLUSZTRÁTOR: BALASSA NIKOLETTA
ART DIRECTOR: NAGY ISTVÁN

SZÖVEG –
NÉMETH ZSÓFIA, SZŐNYI LÍDIA pszichológusok

SOROZAT –
EGY TÖRTÉNET, SOK KÉRDÉS

ISMERKEDÉS ÚTKÖZBEN

A 303 című filmről pszichológusszemmel

Honnan jövünk, hová tartunk? Van-e recept a boldog, kiegyensúlyozott párkapcsolatra? Az életleckék és a váratlan felismerések néha útközben találhatnak ránk, mint ahogyan az a 303 című film főhőseivel is történik.

♦ A TÖRTÉNET

Jan és Jule, két huszoneves szinte egyszerre vág neki a nagyvilágnak, és közben sorsuk összefonódik. Jule a bátyjától örökölt régi lakókocsival indul útnak Portugáliába, hogy fontos kérdéseket tisztázzon kint tanuló barátjával. Jan pedig azért veszi nyakába a világot, hogy eljusson Spanyolországba az édesapjához, abban reménykedve, hogy régi sebei behegedhetnek.

Nagyon jó elmerülni ebben a közös utazásban, olyan, mintha mi is a szereplők mögött ülnénk a kocsiban, szinte lubickolunk az egymásra hangolódásban, amit nem szakít meg az okostelefonok és mindenféle kütyük babrálása. Amikor két ember valamilyen formában hosszabb-rövidebb időre össze van zárva, akkor óhatatlanul előkerülnek a lét nagy kérdései: Mi az élet értelme? A harc vagy az együttműködés viszi előre a társadalmat? Mit akar a férfi, mire vágyik a nő? Van-e recept a boldogságra, hogyan kell jól élni az életet?

Jannak és Jule-nak pedig mindenről van véleménye, nem is akármilyen, sokszor teljesen ellentétes oldalról indulnak, de képesek konstruktív, már-már játékosan évődő vitát folytatni, és nem akarják mindenáron meggyőzni a másikat az igazukról. Nemcsak beszélgetnek és figyelnek, hanem tudnak csendben együtt hallgatni is, és a nehéz pillanatokban támaszként jelen lenni.

Kép: IMDb

ISMERKEDÉS ÁLOMKIVITELBEN

Valahogy ilyen ismerkedés járna minden embernek, lassú, komótos, egyáltalán nem kapkodó. A beszélgetés közben világnézetek sejlenek fel, álláspontok ütköznek, a felek óhatatlanul formálják is egymást, elindul egy összehangolódási folyamat, ami vagy sikeres, vagy nem, de legalább nyílt lapokkal történik.

Jan és Jule nem mindenáron párt keresnek, így az ismerkedésük teret ad a vonzalom lassú fejlődésének, hogy a másik személyiségét, gondolkodásmódját és viselkedését felfedezzék, és ezáltal lassan elkezdjék vonzóbbnak látni egymást. Talán leginkább ez hiányzik a mai, népszerű ismerkedési mód, az online randizás világából. Ha az első üzenetváltást követően nem érzi a felhasználó azt a bizonyos szikrát, akkor tovább lép a következő lehetőségre, és a valódi megismerés elmarad. Így viszont lehetetlen a másik embert a maga

természetes közegében, spontán történéseken és élményeken keresztül megismerni. Dan Ariely, a pszichológia és a viselkedési közgazdaságtan professzora szerint az online randiappok abbéli igyekezetükben, hogy az embereket adatbázisokba illeszthessék, azt várják a felhasználóktól, hogy számszerűsíthető tulajdonságokban határozzák meg önmagukat és a számukra ideális társat. Frappáns hasonlatával élve mindez pont annyira kudarcra ítélt próbálkozás, mint ha a teasütemény ízét a tápértékcímke alapján próbálnánk megítélni. A „humoros” címke keveset mond a tulajdonosáról, hiszen fogalmunk sincs arról, hogy ez valójában milyen embert takar. Arra számítsunk, hogy kifigurázza a hibáinkat, és folyamatosan ugrot bennünket? Vagy odafigyel arra, hogy a tréfálkozásával ne gázoljon a másik önbecsülésébe? Esetleg a humor segítségével küzd meg a nehéz élethelyzetekkel? Ez a tulajdonság azt

sem mondja el nekünk, hogy miként csillog a szeme, hogyan túr a hajába vagy kapja a szája elé a kezét, amikor nevet, pedig pont ezek a megfoghatatlan minőségek, és a közös nevetéseken keresztül szerzett tapasztalatok döntenek el, hogy szeretnénk-e vele mélyebb kapcsolatba kerülni. A társadalomtudós ezért azt javasolja, hogy már az online ismerkedés során tegyük a beszélgetéshelyzeteket a klasszikus ismerkedéshez hasonlóvá, például azzal, hogy nemcsak önmagunkról mesélünk, hanem belopjuk a közös tapasztalatszerzés lehetőségét az interakciós folyamatba. A közös online játék, beszélgetés egy weboldal tartalmáról, egy számunkra izgalmas cikkről vagy könyvről, többet árul el a másik személyéről, mint azok a tények, hogy „magas, sportos és szeret kirándulni.” Az online ismerkedést követően nem érdemes sokáig várni a találkozással és a valódi közös élmények megtapasztalásával, ami lehetőséget ad az eszmecserére, a másik gondolkodásmódjának, viselkedésének és reakcióinak a megismerésére.

MEGNYÍLNI A KAPCSOLATOKBAN

„A sebezhetőség se nem győzelem, se nem vereség. Bátorság, hogy megmutassuk magunkat, akkor is, ha nem tudjuk befolyásolni a következményeket.” (Brené Brown: *Bátraké az erő*)

A film megerősít minket abban, hogy az ember társas lény, a terheinket nem cipelhetjük folyton egyedül, nem lehet a traumákat és a sérüléseket állandóan a víz alá nyomni, mert az igazság előbb vagy utóbb utat tör magának, olyankor pedig jó, ha van mellettünk valaki, akinél támaszra lelhetünk.

Jan és Jule története rámutat arra is, hogy az emberi kapcsolatok és a szerelem válhatnak rettentően bonyolulttá, de mi magunk tesszük őket azzá. Nem attól leszünk pozitív és vonzó személyiségek, hogy a sebeinkre és a hibáinkra fátylat borítunk, hanem hogy képesek vagyunk ezeket úgy beleszőni az élettörténetünkbe, hogy a megbénító értelmezési keret helyett előremutató kimenetelt adjunk az életmesénknek. Brené Brown így ír erről: „A sors iróniája, hogy megpróbálunk megszabadulni a nehézségekről szóló történeteinktől, hogy teljesebbnek, elfogadhatóbbnak tűnjünk, de teljességünk – még teljes szívűségünk is – valójában az összes élmény integrációjától függ – beleértve a bukásainkat is.” Az igazi megélelésekhez ki kell lépni a komfortzónánkból, önmagunk megmutatásával pedig felvállaljuk sebezhetőségünket is, megkockáztatva ezzel a kudarcot. Cserébe viszont rokonlelkekre találhatunk, akik képesek megérteni és elfogadni bennünket, ehhez azonban idő kell, például egy Spanyolországig tartó út hossza.

Az online randiappok abbéli igyekezetükben, hogy az embereket adatbázisokba illeszthessék, azt várják a felhasználóktól, hogy számszerűsíthető tulajdonságokban határozzák meg önmagukat és az ideális társat – mintha a teasütemény ízét a tápértékcímke alapján próbálnánk megítélni.

A film mintát mutat arra, hogy milyen jó egy olyan ember előtt megnyílni, aki nem ítélkezik, bármit mondhatunk, nem dől össze benne a világ, és minden lényeges esemény itt és most történik. A kívülálló perspektívája pedig sokat segíthet abban, hogy helyrepackoljuk életünk kirakósának kallódó darabjait. Az ilyen gyógyító kapcsolatokban megtapasztalhatjuk, hogy a traumák és sérülések bár formálnak bennünket, de nem határozzák meg teljes egészében az életünket, van lehetőségünk arra, hogy kilépjünk az ördögi körökből, és olyan új életteret teremtsünk magunknak, amelyben könnyebb levegőt venni.

LEHET TARTÓS A SZENVEDÉLY A HÁZASSÁGBAN?

Jan és Jule egyik központi témája és vitájuk tárgya, hogy hosszú távon fennmaradhat-e a kezdeti szenvedély a kapcsolatokban. Jan szerint mivel a szenvedélyhez ellentét kell, a hosszú távú együttléthez pedig harmónia, a szenvedélyes szex és a kiegyensúlyozott párkapcsolat kizárják egymást. Hasonlóan gondolkozik Esther Perel pszichoterapeuta is, aki éppen ezért azt mondja, hogy a párunkkal töltött idő mellett nagyfokú különültségre is szükség van, hogy legyen időnk saját magunkra is, amikor eltávolodhatunk, hogy utána visszatérhessünk, és újra izgalmassá válhassunk egymás számára. Perel szerint a vágy

válsága tulajdonképpen a képzelet válsága, ezért érdemes fenntartani a kíváncsiságot egymás iránt.

Ezzel szemben Jule gondolatai a szenvedélyes szerelemről inkább John Gottman vagy Sue Johnson elméletével hozhatók összefüggésbe, akik a megoldást nem az eltávolodásban és elkülönülésben, hanem a távolság áthidalásában és az egymáshoz való közeledésben látják. Sue Johnson szerint az eszményi szexben egyszerre van jelen az érzelmi nyitottság, az egymásra hangolódás, a válasz készség, a gyengéd érintés és az erotikus felfedezés. Gottman úgy gondolja, hogy a mély, szeretetteljes és szenvedélyes kapcsolat feltétele, hogy a pár tagjai képesek legyenek őszintén beavatni a másikat az intim titkaikba, és nyíltan kifejezni az igényeiket. Szerinte, ha összeadjuk a szerelem és a szenvedély definícióját, akkor nem a személytelen kalandozások lehetőségét, hanem a bensőséges bizalmat kapjuk meg. ♦

Források:

Brené Brown: Bátraké az erő, Bookline könyvek, 2016.

Dan Ariely: Zseniálisan irracionális, HVG Könyvek, 2014.

Esther Perel: A vágy titka hosszútávú kapcsolatban (TED előadás)

John Gottman és Nan Silver: Mitől lesz tartós a szerelem? Jaffa Kiadó és Kereskedelmi Kft., 2019.

Sue Johnson: Ölelj át! 7 lépés az életre szóló szerelemért, Harmat Kiadó, 2018.

SZÖVEG –
PARTI JUDIT

KÉP –
PÁCZAI TAMÁS

AZT OSZD MEG, AMI MÁST ÉPÍT!

A lelkeszi irodában három fénykép van a falon: egy Airbus felszálláskor, repülés közben és a hajtómű egészen közelről. **Dr. Thoma László** református lelkész, biblio- és pszichodráma vezető, egyetemi óraadó tanár pedig elragadtatva magyarázza a repülőgép hajtóművében a hegesztések és illesztések pontosságának jelentőségét. Pontosan passzolnak – ahogy az életének különböző egymáshoz illeszkedő darabjai is. A személyiség integritásáról, a kudarcok fontosságáról beszélgettünk.

♦ – Ahogy ránézek erre a Rolls Royce-hajtóműre, gyönyörködöm a mérnöki munka csúcsteljesítményében és a repülés végtelen szabadságában is: létezés két világ között. A repülésben szabadság és biztonság jár szorosban együtt. Egy hat-nyolc órás repülőúton az emberből előjönnek az életének a mélyre temetett dolgai.

– **Mint a pszichodramában. Érdekes a kapitány és másodpilóta tökéletes együttműködése is, ami ahhoz kell, hogy ne történjen katasztrófa.**

– Ez a helyzet úgy hierarchikus, hogy a benne lévőeknek kooperatívnak is kell lenni. Előfordul, hogy a másodpilóta veszi észre a végzetes hibát. Egyszerre kell tiszteletben tartani a másikat és a saját feladatra fókuszálni, szabadnak lenni arra, hogy jelezz, ha valami nincs rendben.

– **Vezető vagy, lelkész, biblio- és pszichodráma vezető, zenész, egyetemi tanár, hosszútávfutó, férj, édesapa. Ki vagy te ezekben?**

– Mindegyikben a Thoma Laci. (nevet) A szakmámnak három nagy pillére a lelkeszés, a pedagógia és a pszichodráma. Összefüggnek és kölcsönösen táplálják egymást, de számomra a legfontosabb, hogy mindegyik helyzetben Krisztusé vagyok. Ez nem kegyes szólam, hanem a legmélyebb valóságom. Amikor a doktori dolgozatomban (Az

önértékelés jelentősége a valláspedagógiában – a szerk.) válaszolnom kellett arra, hogy mi adja az ember stabil önbecsülését, leírtam a különböző irányzatok megállapításait, majd következett a hitvallásom: leginkább a helyén az az ember tud lenni, aki éli, amit Pál apostol az Efézusi levél harmadik fejezetében ír: Krisztusban van meggyökerezve és megalapozva. Mindenben, amit csinálok, a végső pont ez: azért tehetek bármit, mert Krisztus megmentett, és ennek az egyszerű örömeiben létezem, egyik szakmai területemen sem tudnék megállni nélküle.

– Hogyan lettél pszichodráma vezető?

– A feleségemen keresztül, akinek a tanulmányaihoz elengedhetetlen volt, és miután hosszan könyörögtem, hogy legalább a házasságunkról ne játsszon, egyszer csak ott találtam magam én is a „pálya” szélén összefont karral – de beszippantott. Többet tanultam általa az emberről és saját mechanizmusaimról is, mint a teológiai évek alatt.

– Hogy állsz hozzá a kudarcokhoz?

– Az önbizalom alakulását a siker-kudarc dinamikájával hozzák sokan összefüggésbe, jelenlegi hiperversengő kultúránkban egyáltalán nincs helye a kudarcnak, hiába tudjuk, hogy sok innovatív ötlet származik belőle. És vannak kudarcok, amelyekből a világon semmit nem lehet tanulni, egyszerűen csak be kell ismerni a létüket. Volt egy illúzióm évekkkel ezelőtt, hogy velem bizonyos dolgok nem történhetnek meg. Vissza az alapokhoz: Krisztusban vagyok, Ő pedig egy olyan Isten, aki egyébként a szolgálata csúcspontján szened – ezért tud együttérezni minden szenvedővel. A kudarc is így elfogadható: nem kell magyarázni vagy eltusolni. Egy általános iskolás hittan csoportomban akkor álltam a lehető legrosszabbul egy problémás gyerekhez, amikor két kolléganő is hospitált az órán. Amilyen türelmetlenül és indulatosan kezeltem azt a gyereket, az pont az ellentéte volt annak, amit szakmailag képviselek. Elmondtam

a kolléganőknek, amit éreztem: megdőlt a magamról alkotott illúzió. A kereszténységünk nem egy folyamatos sikertörténet, mint egy cégnél, ahol marketingkérdés, hogy a sikereket még hatékonyabban kommunikáljuk. Megnyilvánulhat az életünk tökéletlensége, és az emberek tudnak hozzá kapcsolódni.

Kereszténységünk nem egy folyamatos sikertörténet.

– 300 ember aktív jelenlétével számolhatsz a gyülekezetekben. Mégis megjelenhet a sebezhetőség?

– Egy amerikai misszionárius barátom mondta: „Azt oszd meg, ami mást épít.” Mást osztok meg egy személyes lelki-gondozói beszélgetésben, mást egy pszichodráma-csoportban, mást egy oktatási közegben, mást a szószékről. Fontos, hogy lássa a gyülekezet, hogy én is küzdök olyan problémákkal, amelyekről prédikálok. *Füst* című könyvem, amelyben feldolgozom a Ráday-kollégium leégésének történetét a túlélő önvádjának szemszögéből, szintén önkiadás. De nem azért írtam, mert ez kellett a traumafeldolgozáshoz, hanem hogy a hasonló folyamatban lévőket segítse.

– A két betű a neved előtt mit jelent a számodra?

– Gyorsabban kapok időpontot az orvosnál. (nevet) A doktori folyamat tíz éve sokat tett ahhoz, aki ma vagyok, bár ha tudtam volna, mivel jár, biztosan nem vágok bele. Mélyebb kapcsolódást szereztem a saját témámhoz, ez számomra felelősséget jelent, mert ha megkérdem a véleményemet, annak súlya lesz.

– Minden váltás automatikusan az identitásod újraépitését is jelentette?

– El kell fogadni azt, hogy a mai ember narratív identitással él, a fix-identitáskategóriák modellje meghalott gondolat. Évek alatt szövődő identitásunkban

persze már nem a serdülőkori kérdésekkel foglalkozunk, az önmeghatározás azonban folyamatos. Ha beleragad az ember egy énképbe, az egészségtelen, mert fontosabb, hogy Istennek van egy nagy története, amit a Szentírásban megmutat. Dolgom a változásaim érzékelése, de semmit nem magamtól kell kitalálnom: Isten, aki a nagy történetet írja, dolgozik az enyémen is. Ha elakadok valahol, fordulhatok hozzá. A természetes krízispontok az életünkben újradefiniálás szempontjából megkerülhetetlenek.

– Hogyan éled meg, ha a terveid felülíródnak? Tervezel a gyülekezetteddel, a családdal, és akkor jön egy Covid.

– Van egy mozaikszó, amit az amerikai katonák kezdek használni a '90-es években, amikor a harci helyzet bizonytalan volt: VUCA (változékonyság, bizonytalanság, komplexitás, kétértelműség). Most ilyen világot élünk. Ilyenkor odaállok őszintén Isten elé, és megkérdem: miért nehezíted meg ennyire a dolgom, mikor a terveim általában jól szoktak működni? Az igazi bálványok nem valami látványos monstrumok, hanem az Istenről alkotott hamis elképzeléseink. Tervösszedőléskor megállapíthatnám, hogy Isten szórakozik velem. De jó nyíltan kimondani: „Istenem, tudom, hogy te nem ilyen vagy, csak én ebben a pillanatban ezt érzem.” A kapcsolatunkba belefér, hogy ezt elmondom neki.

– Az a típusú lelkész vagy, aki nem tartja ellenségnek a pszichológiát. Mégis hol válik el a lelkigondozástól?

– A lelkész, a mediátor, a coach, a mentálhigiénés szakember mind-mind segíthet egy embert az adott probléma megoldásában, ha mindenki látja a saját területének a határait. Néhány lelkész talán attól tart, hogy pozícióvesztést okozhat a pszichológus, én együttműködés-párti vagyok. Ha észreveszem valakinél az indikátorokat, nem az történik, hogy elutalom egy pszichiáterhez és áldás, békesség; találkozom vele és imádkozom érte, mert hiszem, hogy végső kérdéseinkre az evangélium ad választ és ebből fakad teljes belső gyógyulás. A pszichológiát és a teológiát is lehet úgy gyakorolni, hogy az romboló legyen.

– Nagy fordulatszámom élsz, hogyan hat rád a várakozás?

– Alapvetően türelmetlen ember vagyok, de folyamatosan ki tudok várni, azt például, hogy ki hogyan változik. Hosszútávfutóként a testi tapasztalataim sokat segítettek ebben. ♦

ételt otthont esélyt
az éhezőknek az otthonlanoknak az esélyteleneknek

szeretet.éhség.

**Csatlakozz Te is
az ünnepi
összefogáshoz!**

Adományszámlaszám: **11705008-20464565**

Online adományozás: **www.segelyszervezet.hu**

Adományvonal: **1353** - Egy hívás/sms 250Ft

**OLVASSA A KÉPMÁS
DIGITÁLIS VÁLTOZATÁT!**

Nem kell tárolni, virtuális könyvespolcán bármikor elérí

Ajándékba
is vásárolható

Kiadványát
több eszközön
is elérheti

Pár kattintással
azonnal olvasható,
előfizethető

KABRIÓVAL SUHANVA A GYÓGYULÁS FELÉ

Sok mindent mondanak az egészségügy állapotáról. Én lassan 20 éve figyelem egy piros orr mögül, és annyit biztosan állíthatok, hogy fantasztikus emberek tartják össze. Van köztük pár, akit a barátomnak mondhatok, mint például **Prodan Zsolt** szívsebészt, aki tenyéryi kisemberek szívét tartja naponta a kezében, gyerekszívdobbanásokat vezényel és két szívátültetés közt hagyja, hogy bohócdoktorként piros orrot varázsoljunk az orrára és bohócot csináljunk belőle. Nemrég kapta meg a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét.

◆ Bárhol dolgozhatna a világon mesés fizetésért, de a legnevesebb nyugat-európai és amerikai szívtranszplantációs intézeteknek nemet mondva jött haza sok évvel ezelőtt, és azóta is úgy gondolja, itthon van rá igazán szükség, úgyhogy marad. A műtétek során hideg fémekkel ápol barátságot, de hiszi, hogy a műtőn kívül a félelem csökkenése, a nevetés és a boldogság segíti legjobban az orvosi munkát. Ha megtudja, hogy Amerikában a gyerekek elektromos kisautóval mennek a vizsgálatokra, addig szervezkedik egy páciense apukájával, amíg adományként az osztályra is érkezik pár tűzpiros Mercedes. Azóta ezzel a minikabrióval mennek a műtőbe a gyerekek, felejtve félelmet, szorongást. Üres óráiban rajzfilmstúdió örökösével tárgyal, hogy a falakra figurákat festethessen, és azok őrizhessék a kis páciensek álmát. Két szívűtét között kitalálja, hogyan lehetne az új gyermek-CT ridegségét oldani: ma már fényfestés várja a gyerekeket, mesefigurákat vetítve az ijesztően fehér felületre. Gyermeki lelkesedéssel száll be a bohócdoktorok játékába a szülők és a gyerekek legnagyobb meglepetésére. Támogatva követi, ahogy elindul az Intensive Smile program a Piros Orr Bohócdoktorokkal, hogy ne csak a kórtermekbe, hanem a vizsgálatokra és a műtőig is elkísérhessük a kicsiket.

Azt, hogy eredeti tervei ellenére mégsem építész lett, talán jó néhány fel nem épült családi otthon, kilátó, óvoda és hűtte siratja – én legalábbis úgy képzelem, ilyeneket tervezett volna. De más építészek házai neki köszönhetően telnek meg újra megkönnyebült sóhajokkal, önfelelt nevetéssel.

Azt mondja, máig pillangókkal a gyomrában megy be dolgozni, mintha randevúra készülne, az első kórházi napján megérezett boldog áramlás még most is tart. Ez a magát alapvetően lustának mondó ember néha 8-10 órát áll a műtőasztalon fekvő, sokszor csak 4-5 kilós kis testek felett, 48 órás transzplantációkat koncentrált végig, nemritkán kerül a keze alá 500 grammos koraszülött diónyi szíve. Ő tényleg éjjel-nappal dolgozik.

**Azt mondja, máig pillangókkal
a gyomrában megy be dolgozni,
mintha randevúra készülne,
az első kórházi napján megérezett
boldog áramlás még most is tart.**

Nem tudom, hogy hogyan nem fogy el az ereje, hogyan marad meg fanyar humora, hogyan veszi észre és dicséri meg a huszonegyedik órában is a műtősfíú mozdulatát, amint betakar egy beteget. Talán a bakelitlemezek iránti rajongása miatt tekint úgy a munkájára, mintha egy zene-művet játszana. Bevezetőjében a szülőket nyugtatja meg és készíti föl, a csúcsponton a műtetre koncentrálnak, és ha az jól sikerül, jön a katarzis. De... mindig ott van az alá-zatra tanító „de”. Az orvostudomány fejlődése ellenére az esetek 3-4 százalékában nem sikerülnek ezek a műtét-ek, még ha mindent megtettek is. Végeláthatatlan csata ez, a szakmai és emberi határok feszegetése. És orvos és beteg közt lévő határoké is, hogy ne vesszen el benne érzelmileg, de olyan távol se kerüljön, hogy a beteg csak a megjavítandó szervet jelentse. „A gondozásnak melegnek kell lennie, embermelegnek. Ahhoz bele kell menni érzelmileg. De csak egy határig” – mondja. Például sosem megy el korábbi betegetek esküvőjére, pedig sokszor hívták. Életük nagy pillanataiban nem akarja emlékeztetni őket a betegségeikre. Ahogy a mestere mondta: „a gyógyulás a felejtés”. Ha már el tudja felejtetni a beteg, ami vele történt, az azt jelenti, hogy már nem olyan fontos neki. Tehát meggyógyult.

Azt mondja, azok a legnehezebb pillanatok, amikor nemet kell mondani. Amikor egy alig kétkilós babát hoznak, és ő tudja, hogy ha túl is éli a kicsi műtétet, akkor sem fog soha teljes életet élni. Alázattal el kell fogadnia, hogy eddig tartott a tudása.

Az sem egyszerű, amikor olyan országba hívják operálni, ahol nincsenek meg a megfelelő műszerek, vagy van felszerelés, de nincs hozzá képzett személyzet. Be kell látnia, hogy bizonyos műtéteket technika híján nem lehet elvégezni. Van, hogy ilyenkor is nekivág. És van, hogy sikerül.

Prodan Zsolt a portástól a takarítónőig mindenkit ugyanolyan fontosnak tart az Országos Kardiológiai Intézetben. „Olyan ez, mint a foci” – mondja. „Ha nincs meg a csapatszellem, a pénz önmagában nem fogja huzamosabb ideig hozni az eredményeket. Nálunk megvan. Mint egy jó zenekarban, mindenki tudja a helyét és fontosságát. A folyosót felmosó néni és a klímászerelő munkás is nélkülözhetetlennek érzi magát ebben a kórházban; tudják, hogy a tisztaság vagy a műtő hőfoka nélkülözhetetlen segítők a gyógyulási folyamatnak. Tudják, hogy együtt tudunk segíteni. Gyógyítani. Erre mostanában egyre nagyobb szükség van. Hogy gyógyuljon a világ.” ♦

SZÖVEG –
UGHY SZABINA

Én is ezt érezem

Hegy Fanni és **Törőcsik Gábor** másodéves pszichológia szakos hallgatók, egymás legjobb barátai. Közösén hozták létre az én is ezt érzem brandet, amely kezdetben csak az Instagram-oldalukon látható „életérzés” posztokból állt, mára azonban már a divatvilágba is beléptek.

◆ – **Honnan jött az ötlet, hogy kézírással – ráadásul elemista stílusú „betűtípussal” – írjatok pólófeliratokat?**

Gábor: A tavaszi karantén alatt szerettem volna valahogyan segíteni a nehéz helyzeten. Azt próbáltam kommunikálni, hogy senki sincs egyedül a gondolataival. Különbözőek vagyunk, de az érzéseink sok szempontból hasonlóak, még akkor is, ha azokat nem mindig fejezzük ki őszintén, ellentétben a gyerekekkel. A gyermeki őszinteséget, a cenzúramentességet, az érzések kendőzetlen kifejezését szerettem volna a kisiskolás írással erősíteni. Aztán amikor többen is jelezték, hogy jó lenne ezeket a feliratokat esetleg pólókon is látni, akkor már ketten kezdtünk el ötletelni arról, hogy miként lehetne mindezt a legjobban megvalósítani.

Fanni: Emlékszem, amikor elérte a 10 000 követőt az Instagram-oldal, nagyon büszke voltam Gáborra, hiszen ez tényleg egy hihetetlenül jó eredmény. Az, hogy ilyen rövid idő alatt 50 000 követőnk lett, szinte felfoghatatlan mindkettőnk számára.

– **Melyik generációhoz szóltok? Miért lehet fontos számukra az érzések ilyen jellegű megfogalmazása?**

Gábor: Nincs kijelölve egy konkrét generáció, akiket megcéloztunk. Ahogy már említettük, érzéseik mindenkinek vannak, így nagyon szeretnénk, hogy

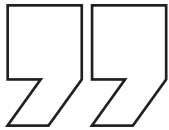
korosztálytól függetlenül bárki megtalálhassa azt a feliratot a ruháink és a posztjaink között, ami sokat jelent neki. Sokféle feliratunk van, különböző helyzetekre. Más érzés viselni egy „elég vagyok” pólót és más felvenni azt, amin „jólvanakkor.” a felirat. Ezek a ruhák megerősíthetnek akkor, amikor bizonytalanok vagyunk valamiben. Ha éppen úgy érzem, hogy nagyon kevés vagyok, nem fogok tudni megbirkózni a feladataimmal, akkor felveszem az „elég vagyok” pólót. Ha mostanában egy döntésem sem volt a sajátom, és csak sodródok az árral, akkor felveszem a „szabad akarok lenni” pólót. Az, hogy valaki tudatja a világgal az ő jogos érzéseit, olyan önbizalmat és erőt tud adni, ami nemcsak a ruha viselőjének, hanem a környezetének is inspiráló lehet. Amikor egy-egy poszton vagy feliraton dolgozunk, érzékeljük mi is, hogy nagyon nehéz pár szóban megfogalmazni egy komplex érzést, ez szerintem sok embernek okozhat problémát, nekem is szokott. Ebben szerintem jól tud segíteni az oldal.

Fanni: Azt azért látjuk, hogy a követőink nagy része a fiatalabb korosztályt képviseli. Nekik mindenképp szeretnénk jó példát mutatni, elérni azt, hogy úgy érezzék, nem ciki kimutatni az érzéseiket. Ha pedig ez néha nehéz, akkor ott vagyunk mi és a felirataink, hogy segítsünk kimutatni azokat.

Kép: enisezterzem.hu

Hegyi Fanni és Törőcsik Gábor

Ha éppen úgy érzem, hogy nagyon kevés vagyok, nem fogok tudni megbirkózni a feladataimmal, akkor felveszem az „elég vagyok” pólót.

– A feliratokból érződik egyfajta dekadencia és lázadás, de a többségük mégis pozitív. Mi a célotok azzal, hogy láthatóvá teszitek az érzéseket?

Fanni: Amikor először ruhákban kezdtünk el gondolkodni, a minőségi termékek létrehozásán túl a legfontosabb célunk az volt, hogy a feliratoknak legyen jelentése, és mindenki megtalálhassa a hozzá leginkább illőt.

Gábor: Törekszünk arra, hogy olyan szövegek jelenjenek meg a termékeken, amelyeknek pozitív az üzenete, és amelyekben megvan bennük az a fajta erő, amire sokunknak szüksége lehet a mindennapok során. Ezt lehet lázadásként is megfogalmazni, szerintem ezek inkább olyan jogos, ki nem mondott érzések, amik egészséges önbizalmat adnak.

Fanni: Én például nagyon nem szeretek prezentációt tartani, még így az online oktatás keretei között sem, de pár héttel ezelőtt én kerültem sorra az egyik gyakorlatunkon. Úgy döntöttem, hogy felveszek egy „elég vagyok” pólót az órára, és egy idő után azt vettem észre, hogy akárhányszor elakadok, megremeg a hangom, ránézek a saját kame-rám képére, ahol látom nagyban az „elég vagyok” feliratot, és hihetetlen motivációt érzek magamban. Talán az egyik legjobb prezentációmát sikerült produkálnom.

Gábor: Vagy amikor végig sétáltam egy bevásárlóközpontban az „amúgy mosolygok” maszkunkban és láttam, ahogy több ember is elmosolyodik a feliraton, aztán pedig azon kaptam magam, hogy már nekem is fülig ér a szám a maszk alatt. Ezek azok az érzések, amelyeket szeretnénk átadni a ruháink által az embereknek, hogy a felirat hasson másokra, ez pedig visszahasson a ruha viselőjére.

– Hogy születik egy-egy felirat?

Gábor: Ez nagyban függ attól, hogy milyen típusú termékre tervezzük az adott feliratot. Nemrég jelentek meg a vászontáskáink, ahol szeretünk volna egy környezetvédelemmel foglalkozó feliratot, de próbáltuk egy kicsit humorosabban, kétértelműen megfogalmazni. Beszéltünk olyan emberekkel is, akiknek adunk a véleményére és rengeteg agyalás, átfogalmazás után az „engem nem dobnak ki” felirat mellett döntöttünk. Ezt lehet úgy is értelmezni, hogy én vagyok annyira jó, hogy senki nem dobna ki egy párkapcsolatból, de úgyis felfoghatjuk, mintha a táska szólna hozzánk, hogy én nem egy műanyag zacskó vagyok, ami tíz perc használat után a kukában landol.

Fanni: De azért ez nem megy mindig ilyen könnyen. Van, hogy záporoznak az ötleteink és van, hogy elhagy

a múzsánk, de akkor megvárjuk, hogy visszatérjen, nem szeretünk erőltetni semmit.

Fanni: Aztán vannak a humorosabb felirataink, amiket tényleg mindennap érzünk. Nekem ilyen például az „akurvaéletbe” felső, amiről azt vettem észre, hogy szinte automatikusan veszem fel minden hétfő reggel, és előszeretettel cserélem le egy „nem érdekel, ha nem érdekel” felíratra, ha már nagyon elegendem van a hétből.

– Bizonyos írásokhoz tartoznak történetek is?

Fanni: Az összes pólóhoz tartozik egy történet. Nekem az egyik kedvencem az „attól, hogy látod, még nem lesz a tiéd” feliratunk. Ezzel fel szeretjük volna hívni a figyelmet a nőket érő, teljesen mindegy, hogy milyen formában történő, bántalmazásokra. Valóban lehet, hogy egy picit provokatív, de szerintem így tökéletes. Szerettem látni a megdöbbenést az arcokon, amikor valakinek sikerült elolvasni a feliratot, és hirtelen azt sem tudja, hogy mit reagáljon rá. Ilyenkor akaratlanul is elmosolyodom, mert tudom, hogy átment az üzenet.

– Néhány hónappal ezelőtt divatbemutatótok is volt.

Milyen visszajelzéseket kaptatok?

Gábor: *Demeter Richárd* tervező barátunknak köszönhetően – akivel egyébként folyamatosan együtt dolgozunk a kollektívokon – belesöpöntünk ebbe a világba, pedig korábban ezt álunkban sem gondoltuk volna. Különleges élmény volt, élveztük minden pillanatát, de a munka oroszlánrésze Fannira hárult, hozzá sokkal közelebb áll ez a terület.

Fanni: Életünk egyik legnagyobb élménye volt, de rengeteget dolgoztunk vele. Elképesztő volt látni, hogy mennyire tetszett az embereknek. A lényeg az volt, hogy megmutassuk, hogy ezek a pólók felvehetőek akár egy magassarkúval, kosztümmel is, így teljesen bele tud illeni egy munkahelyi környezetbe, de ugyanúgy tökéletes egy lezser, hétköznapi farmer outfithez is. Remek tervezők és csodás ruhák társaságában szerepelhettünk, nagyon féltünk a fogadtatástól, mégis úgy érzem, hogy sikerült valami egyedit, valami egészen mást alkotnunk. Szinte minden modell fekete-fehér szettben jelent meg, összhangban az oldal színeivel. Azt a pillanatot, soha nem fogjuk elfelejteni, amikor a show végén a legjobb barátommal karöltve kiléptünk a kifutóra és láttuk, hogy mennyire tetszik a közönségnek, a barátainknak és a családunknak az, amit létrehoztunk. ♦

SZÖVEG –
FUTÓ ISTVÁN

SOROZAT –
LEZSER

Osztálytalálkozó

Mindenki mondjon egy-két szót magáról, kérlek benneteket, elsősre tényleg fogjátok rövidre, hogy mindenkire jusson elég idő, köszönöm!

◆ Tanárnő:

– még ott, kollégák, diákok, azért szeretem, még 2 év, osztályfőnök már nem, elég

Osztálynévsor szerint:

- ELTE, BME, Erasmus, posztgrad, multi
- én IBS, PR, BMW, Audi, BMW
- nekem OKJ, TB, gyes, gyed, gyes, gyed, gyes, gyed
- rögtön USA, most is, Ohio
- velem semmi, két gyerek, iroda, férj
- tanár
- tanár, egy kislány
- nekem tanya, marha, unalmas, jó, levegő
- hivatásos, főleg békefenntartó, erre-arra, nem publikus, lassan nyugdíj
- főállású, otthonszülés, otthon süttöt, házi, bio, kézműves
- hát én CNC, Graz, Salzburg, Hamburg, Malmö, Helsinki, megint Graz
- tanár, mat-fiz, délután magánórák, felvételi ponthatár, vasútmodellezés
- OKJ, ékszerüzlet, pláza, akció, szórólap, lájkold
- ipari park, erdő-szántó, földalapú, strukturális, tender, EU, hitel, terepjáró, buszsáv
- tanár, film, színház, muzsika, család, igazgató-helyettes
- óvónő, opera, természetjárás
- fogorvos, tévéreklám, Sensodyne, esztétika, implantátum, Euro, CHF, GBP
- gyógypedagógus, hátrányos, egy fiú, válás
- ügyvéd & partners, ötker, Jaguár, CHF, stroke
- tanár
- edzőterem, börtönőr, most security, tulaj, BMW
- vidék, főszuli, diploma, műkörom, Facebook, fotók (kölyökállat, nyaralás, reggeli, ebéd, vacsora, újruga, újfrizu, régiruga, régifrizu, előtte-utána), bölcsességek, lájk, poszt, megoszt, boldog
- felvételik, Képző, Képző, Képző, Ipar, Ipar, reklámgrafika, webdizájn, biosz-rajz, most itt, régi iskola, tanár, ofő kolléga... hát így ◆

Backstage az újpesti OFF Kultúrszövőgyárban

SZÖVEG –
VANYOVSZKI MÁRIA

A Salon
BUDAPEST

A „PHYGITAL” DIVATHETEK

A járványhelyzettel nagy átalakulások indultak el: egyre többen hangsúlyozzák, hogy lassulnia kell a divatiparnak, és a szakmát körbeölelő kommunikációs szférának is újra kellett definiálnia magát.

Kép: Phygital Divathét

MERO

◆ A közönséggel futó bemutatók helyett egyik pillanatról a másikra digitális tartalomban, videóanyagokban kellett gondolkodni. A szükségből erény lett, látványos alkalmak születtek, új műfajok kezdtek kialakulni. Olyan digitális bemutatók és prezentációk jöttek ki, amelyek az eddigi kísérletező divatfilmek stílusát is meghaladva, a klipes és digitális art performanszos formákat újraértelmezve erősítették a divatmárkák kommunikációját.

A kijárási tilalmak idején a nyári divathetek szinte kizárólag digitális bemutatkozást tettek lehetővé, az őszi New York–London–Milánó–Párizs tengely résztvevői viszont már választhattak, hogy maradnak az online keretei között, vagy a szigorú szabályokat betartva hagyományos bemutatót szerveznek. A szűk körű eseményeket jól felszerelt forgatócsoport követte végig, hogy aztán mindezt a szélesebb közönség az otthona biztonságában élvezhesse, sok esetben azonnali, élő közvetítésben. Az őszi divathetek eseményeire így a fizikai és digitális szavak ötvözetéből teremtett „phygital”

elnevezést kezdték el használni. A divattervezés ugyanis kicsit egyfajta jövőkutatás is. A bemutatott kollektív változatossága jól reflektál a járványhelyzetből adódó bizonytalanságra.

A **Párizsi Divathét** kifutóin a kollektívok és show-k nagy része utalt a járványhelyzetből adódó nehézségekre, a maszk viseletére, a távolságtartásra és a régi idők utáni vágyakozásra. A **Milan Fashion Week**en a járványhelyzet science-fiction hangulatára kevésbé reflektáló kollektívokat mutattak be, az olaszok a kultúrájukhoz gyakran társított örök optimizmussal most is inkább egy reményteljes, színes, tobzódó tavasz-nyarat álmodtak a világnak. Bemutatóik azt is példázák, ahogyan a digitális technika találkozott a fizikai kifutó élményével. A helyszínváltások (Valentino), a külső-belső terek kombinációja (Hugo Boss) vagy éppen a színpadias, fantáziavilág megteremtése (Versace) vágott életekbe invitálta a nézőt, bizonyítva, hogy a turistalátványosságok szempontjából gyakran szegényesnek minősített Milánónak igenis ezer arca van. ➤

Virág Kerényi Virág Kerényi

Míg a francia divathét alatt bemutatott kollekciókat a járványhelyzetre való reflektálás és ennek művészi-
leg kifejezhető aspektusai jellemezték, az olaszok pedig
a teljes optimizmus jegyében álmodták meg a trendeket,
Londonban és **New Yorkban** sokan a természetbe való visz-
szavágyódást hangsúlyozták. Az Erdem *Susan Sontag* egyik
romantikus regényéből ihletődve egy ősfás hangulatba
vitte modelljeit, a Burberry pedig egy félórás, zenés perfor-
mansszal vonultatta ki a teljes kollekciót egy igazi erdőbe.

HATÁRON INNEN

A szakma hazai képviselője a **Magyar Divat és Design
Ügynökség** szervezésében kizárólag digitálisan mutatta
be a jövő tavaszra és nyárra szánt kollekciókat. Két hely-
színen történt a forgatás: a romantikus, nagy csilláros,
fehér fényű Festetics Palota volt az egyik, az ipusztéri-
lis, újpesti OFF Kultúrszövetség sötét hangulatú, fekete
hátterű belső tere a másik.

A palota adott helyet Virág Kerényi, a Sentiments-
Couture, a MERO és a Kata Szegedi darabjainak. A film-
forgatásokon edződött, de amúgy is korlátlan fantáziával
megáldott **Kerényi Virág** a karantén ideje alatt felfokoz-
zott alkotói energiákkal vetette bele magát a táska-, fej-
dísz- és ruhakészítésbe. Gazdagon díszített darabjai
a kortárs magyar öltözködési kultúra komfortzónáit
feszegetik. A **SentimentsCouture** alkotója, Joó Beatrix
most bemutatott kollekciója a Szép remények kultikus
filmjéből inspirálódott, és közben a trópusok esztétiká-
ját idézi. A couture darabokat a magas minőségű anya-
gok használata mellett a kontrasztos társítások, csipkék,
fodrok, selymek, flitterek teszik különlegessé. A **MERO**
darabjait a lágy, derékhangsúlyos formavilág, izlése-
sen válogatott anyagok és alkatfüggetlen szabásvona-
lak jellemzik. Merő Péter és Deér-Merő Bianka márkájukat
a női lét végtelen tiszteletére építették fel. Öltözékeikkel
hozzájárulnak a sikeres, dinamikus nő megjelenéséhez.

Sentiments Couture

Szegedi Kata folytatja az innovatív, modern dizájn újraértelmezését. A kollekció darabjai szemkápráztató látványvilággal az éles sziluetteken keresztül hozzák a lazaság és az erő kontrasztos dinamikáját.

Az OFF Kultúrszöveggyár sötét terében többek között a ZIA, az ABODI, az AERON és a THE FOUR vonultatják fel a jövő évre tervezett tavaszi-nyári darabjaikat.

A **ZIA** márka tervezőjének, Csizmazia Anettnek a törekvése, hogy fenntartható darabjai egy életre szóljanak, kortárs és klasszikus jegyeket párosít. A tavaszi-nyári kollekció öltözékeiben a természetközeli stílus találkozik az urbánus viselettel. **Abodi Dóra** most bemutatott kollekciójával folytatja a korábban megkezdett saját mitológia építését, amelyhez ezúttal képzőművész nagyszüleinek munkáiból és az ő szerelmükből merített inspirációt. A hagyomány és a fenntartható innováció kivételes ötvözésével egyfajta futurisztikus barokk stílust teremt, amiben

a klasszikus nőiség mitikus szerepvállalással társul. A **THE FOUR** márka alkotásai egyedi vizuális megoldásokkal reagálnak aktuális kérdésekre. Az elegáns anyagvilág retróhatású modern darabokkal társul az öltözéksorban. Az **AERON** öltözékeiben a hordhatóság kreatív designer szemlélettel társul. Egyre több az egy méretű vagy méretfüggetlen fazon, ami a webes értékesítésnél nagy előnyt élvez.

Miközben boltokba talán ritkábban járunk, a digitális tartalmak terjedésével a szakma korábban elérhetetlennek tűnő körei közelebb kerültek a közönséghez, mint valaha. Mélyinterjúkon és kulisszába betekintést nyújtó, dokumentumanyagokon keresztül ismerhetjük meg a legelérhetőbb alkotókat is, azt, hogy mi hogyan készül, egy-egy darab mögött mennyi munkaóra és kreatív munka van. Miközben a vásárlóközönség nevelése a cél, a divatszakma ebben a kényszerű lassulásban önmagát is átneveli. ♦